ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤ. ΑΡΧΩΝ - Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
Πέμπτη
1 Ἰανουαρίου
1953

Ἰδιοκτήτης Βασίλ. Καλαϊτζάκις | Ἔτος ἱδρύσεως 1912 Περίοδος Γ' | Γραφεῖα: «Πλατεία Ἡρώων» | Ἀριθ. φύλ. 2324 | Διευθυντὴς Σύξεως: Ἰωάν. Καλαϊτζάκις | Τιμὴ φύλλου Δρχ. [illegible]

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΝ ΤΟ 1953

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ὑποδεχόμεθα τὸ νέον ἔτος μὲ ἐλπίδας καὶ εὐχάς, διότι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ποθεῖ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν δόξαν μιᾶς εἰρηνικῆς δημιουργίας, καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ μόχθου, διὰ μίαν ζωὴν καλυτέραν, ἀξίαν τῶν προσδοκιῶν του, σύμφωνον μὲ τοὺς πόθους του.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται τὴν χαρὰν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία ἔρχεται ὡς ὑπόσχεσις μιᾶς νίκης τῆς θελήσεώς του διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν γαλήνην, καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του ἀναζωογονεῖται ἡ φλὸξ τῆς Ἐλπίδος. Αἰσθάνεται ἱκανὴν αὐτοπεποίθησιν, ὥστε παραβλέπων πάντα τὰ τελεσθέντα, θὰ βαδίσῃ μὲ αἰσιοδοξίαν, ἐνθουσιασμόν, γεμᾶτος αὐτοπεποίθησιν πρὸς τὴν χαρὰν μιᾶς ὡραίας ἀνατολῆς, ἡ ὁποία προβάλλει ὡς ἐλπὶς τοῦ τέλους τῶν μακροχρονίων δεινῶν του.

Στρέφομεν σήμερον τὸ βλέμμα μας πρὸς τὸ νέον ἔτος, ἔτος πλῆρες ἐλπίδων γαλήνης καὶ φωτός. Ἡ Ἑλλὰς πιστεύουσα εἰς τὰ ἰδανικά της ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε θὰ κινηθῇ μὲ ἕνα παλμὸν διὰ νὰ ἱδρυθῇ τὸ νέον ἐθνικὸν οἰκοδόμημα.

Ὅσοι πονοῦν τὴν Πατρίδα, ὅσοι δὲν λησμονοῦν πῶς ἀνηγέρθη ἐκ τῶν ἐρειπίων της καὶ πῶς ἐθριάμβευσεν, εὔχονται ὅπως μὲ τὸ εἰσερχόμενον νέον ἔτος ἡ Ἑλλάς, ἔχουσα φωτεινὸν ἀστέρα ὁδηγὸν τὸ Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες βαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος.

Ἀπὸ τὸ παρελθὸν θ' ἀντλήσωμεν μόνον διδάγματα, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παραδειγμάτων αὐτοθυσίας καὶ πατριωτικοῦ μεγαλείου. Καὶ ὁπλιζόμενοι μὲ τὴν καρτερίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ κρισιμότης τῶν περιστάσεων καὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς πᾶσαν ἀναγκαίαν θυσίαν, τὴν ὁποίαν κατέστησαν ἀναπόφευκτον αἱ μακροχρόνιαι περιπέτειαι ποὺ διῆλθεν ἡ Ἑλλάς, θὰ δυνηθῶμεν κατὰ τὸ ἀρξάμενον νέον ἔτος νὰ χαιρετίσωμεν τὸ τέρμα τῶν δεινοπαθημάτων μας καὶ τὴν ἀνατολὴν μιᾶς νέας ἐθνικῆς περιόδου.

* * *

ΜΕ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΠΟΡΙΕΣ

Παραμονὴ πρωτοχρονιᾶς. Μεγάλη μέρα γιὰ μικροὺς καὶ γιὰ μεγάλους.

Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα ἔχουν ντύσει γιορταστικὰ τὰ σκανδαλιστικὰ ἐμπορεύματά τους. Σκανδαλιστικὰ γιὰ ὅλες τὶς αἰσθήσεις. Ἀπ' τὴν ὅρασι καὶ τὴν ἀκοὴ ὡς τὴν γεῦσι καὶ τὴν ὄσφρησι..

Οἱ μισθοσυντήρητοι οἰκογενειάρχαι—καὶ ποιὸς δὲν εἶνε μισθοσυντήρητος σήμερα ποὺ τὸ ἔστω καὶ ἰσχνὸ μηνιάτικο κατήντησε τὸ μόνο σίγουρο μέσον μιᾶς κακῆς καὶ ψυχρῆς συντηρήσεως,—οἱ οἰκογενειάρχαι λοιπὸν αὐτοὶ παρελαύνουν σκυθρωποὶ μπροστὰ ἀπ' τὶς φωτισμένες βιτρίνες—ὅταν βέβαια δὲν τὶς κάνει συσκοτισμένες ἡ συμβαλλομένη ἠλεκτρικὴ μ' ὅλα τὰ δάνεια καὶ τὶς ἔνδοξες μηχανὲς τῆς Λέ[illegible] (τῆς Ἀέρος παρ' ὀλίγο νὰ πῶ) καὶ τοὺς παχυλοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων της. Κι ἡ παρέλασις αὐτὴ γίνεται γιὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὡρισμένες μόνο ἀπ' τὶς παραπάνω αἰσθήσεις, ἐκεῖνες δηλ. ποὺ δὲν θίγουν ἀμέσως τὸ πορτοφόλι, γιατὶ οἱ ὑπόλοιπες ἀπομένουν προνόμιο μόνον τῶν μεγιστάνων τοῦ πλούτου..

Μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια βιτρίνα παρακολούθησα μιὰ συγκινητικὴ σκηνή:

Ἕνας πατέρας τραβοῦσε στὴν ἀγορὰ τὸ πιὸ δυναμερὸ ἀπ' τὰ πέντε ἰσχνὰ βλαστάρια του—μιὰ συμπαθητικὴ κορούλα—καὶ μὲ τὸ εἰκοσάρικο ποὺ εἶχαν ἀκόμα ἀπ' τὸ περίφημο Χριστουγεννιάτικο «δῶρον», ζητοῦσε ν' ἀγοράσῃ τὸ πρωτοχρονιάτικο μενοῦ των. Ξαφνικὰ μέσα στὴν θορυβώδικη κίνησι τὸ μάτι τῆς κορούλας ἔπεσε μέσα σὲ μιὰ βιτρίνα ὅπου μιὰ μεγαλοπρεπὴς κούκλα ἔκανε τὰ μηχανικὰ σκέρτσα ποὺ τῆς ἐπέτρεπε τὸ κουρδιστήρι της.

—Πότε μπαμπὰ θὰ μοῦ ἀγοράσῃς καὶ μένα μιὰ κούκλα; Ἂς [illegible] ἐφέτος [illegible]

—Κάνε ὑπομονὴ παιδί μου. Κάποτε τὰ πράγματα θὰ φτιάξουν καὶ τότε κι' ἐγὼ θὰ μπορῶ νὰ σοῦ ἀγοράζω ὅ,τι λαχταρᾶ ἡ καρδιά σου. Κάνε ὑπομονή.

—Μὰ μπαμπά. Πές μου γιατί ἐμεῖς πρέπει νὰ κάνωμεν ὑπομονὴ τόσα χρόνια; Ἀπ' τὴ πρώτη φορὰ ποὺ ζήτησα νὰ μοῦ πάρῃς ἕνα πρωτοχρονιάτικο δῶρο μοῦ λὲς νὰ κάνω ὑπομονή. Γιατί ἄλλα παιδιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀγοράζουν ὅ,τι θέλουν κι' ὅταν τὸ θέλουν. Γι' αὐτὰ δηλ. τὰ πράγματα πάνε ὅλο καλά; Ὁ Θεὸς ποὺ γεννήθηκε προχτὲς δὲν φροντίζει γιὰ ὅλους τὸ ἴδιο; Γιὰ μᾶς εἶναι πάντοτε τσιγκούνης μαθὼς;; Πές μου...

Οἱ ἀθῶες αὐτὲς ἀπορίες τῆς παιδούλας μπροστὰ στὴ πρωτοχρονιάτικη βιτρίνα ξυπνήσανε καὶ στὴ δική μου ψυχὴ ἕνα σωρὸ παρόμοιες σκέψεις:

«Θὰ φτιάξουν τὰ πράγματα»..

Ὅλοι μας μικροὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροι μ' αὐτὴ τὴν παρηγοριὰ ζήσαμε ὡς τώρα: «ὅταν θὰ φτιάξῃ ὁ κόσμος!...»

Μὰ πότε τέλος πάντων θὰ φτιάξῃ αὐτὸς ὁ κόσμος; καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα; Γιατὶ μόνο στὴν Ἑλλάδα μας δὲν φτιάχνουν ποτὲ τὰ πράγματα; Ὥσπου νὰ τελειώσῃ τὸν ἕνα ἀγῶνα ἑτοιμάζει τὸν ἄλλον. Δὲν ἔχει δὰ καὶ μονοπωλιακὸ παρελθοντικὸ μεγαλεῖο ποὺ νὰ πρέπῃ σ' ὅλα της τὰ βήματα νὰ ἡρωϊκεύεται γιὰ νὰ προχωρῇ: Οὔτε κι' ἡ γεωγραφική της θέσι ἔχει μοναδικότητα στὰ παγκόσμια σταυροδρόμια ὥστε νὰ ὑποχρεώνεται κάθε τόσο νὰ ματώνεται γιὰ νὰ τὴν διατηρῇ! Εἶναι κι' ἄλλοι λαοὶ μὲ μεγάλο καὶ ἔνδοξο παρελθὸν καὶ μὲ γεωγραφικὴ θέσι τὴν ἴδια καὶ χειρότερη χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὑποχρεώνωνται κάθε τόσο νὰ γίνωνται ἐρείπια γιὰ νὰ συνεχίζουν μιὰ δραματικὴ καὶ ἄθλια ζωή.

Μήπως δηλ. ἐδῶ στὸν ἄμοιρο τόπο μας συμβαίνει κάτι ἄλλο ποὺ ὄχι δὲν ἀφήνει μιὰ μέρα προκοπῆς κι' ἀνέφελης ἀλλὰ ποὺ ἔχει κάνει τὸν κάτοικό της νὰ πιστεύῃ πὼς ὁ Θεὸς ποὺ γεννιέται κάθε χρόνο σὰν αὐτὲς τὶς μέρες γιὰ νὰ σταυρωθῇ λίγο ἀργότερα, δὲν βλέπει ὅλους τοὺς λαοὺς μὲ τὸ ἴδιο στοργικὸ μάτι; Καὶ πὼς τοὺς Ἕλληνες ἰδιαίτερα τοὺς βλέπει σὰν μιὰ φυλὴ ποὺ τοῦ χρωστᾶ πολλὰ καὶ πρέπει διαρκῶς νὰ αἱμορραγῇ γιὰ νὰ τὸν ἐξοφλῇ..

Πόσες ἀλήθεια ἀπορίες! Ἀπορίες ποὺ στὸ κεφαλάκι τῆς μικρῆς παιδούλας μεταφράζονται σὲ ἁπλῆ λαχτάρα γιὰ μιὰ μηχανικὴ κούκλα! Ἀλλὰ οἱ ἀπορίες εἶναι ἀτέλειωτες καὶ πρέπει νὰ ἐπανέλθωμεν.

Α. Γ. Δ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ο ΤΟΚΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Μεταξὺ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ λάβῃ ὡς ἐξήγγειλεν ἡ Κυβέρνησις Στρατάρχου Παπάγου διὰ τὴν προσέλκυσιν Κεφαλαίων θὰ εἶναι καὶ ἡ αὔξησις τοῦ Τόκου τῶν καταθέσεων. Τὸ μέσον τοῦ ἀποθησαυρισμοῦ διὰ τῆς ἐπενδύσεως τοῦ χαρτονομίσματος εἰς χρυσᾶς λίρας, ἀπεδείχθη ἤδη ἀσύμφορον καὶ διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ διὰ τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ ἐν γένει. Ἀτυχῶς ὅμως διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὸν δρόμον πρὸς τὴν ἀποταμίευσιν τῶν χρυσῶν λιρῶν ἤνοιξε εἰς τοὺς περιτρόμους Ἕλληνας ὁ ἐξανεμισμὸς τῶν προπολεμικῶν καταθέσεων ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ ἀφ' ἑτέρου, ὅστις πρὸ ἑξαμήνου περίπου πρὸ τῆς λήψεως τῶν δρακοντείων ἀντιπληθωριστικῶν μέτρων παρὰ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, διεγράφετο ἀπειλητικώτατος. Ἐν ἑνὶ λόγῳ πρὸς τὴν ἀποθησαύρισιν τῶν χρυσῶν λιρῶν ὤθησεν ἡ ἀπώλεια τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν πρὸς τὴν κρατικὴν πίστιν, ἐπιτεινομένην ἀπὸ τὴν ρευστότητα τῶν μεταπολεμικῶν καιρῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας.

Οἱ Ἕλληνες πολῖται, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ νωπὸν παράδειγμα τῆς κατοχικῆς περιόδου ἐπενδύουν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν εἰς χρυσᾶς λίρας ἀντὶ νὰ καταθέτουν ὡς εἶχον συμφέρον τὰς μικρὰς ἢ μεγάλας οἰκονομίας των ἐντόκως εἰς τὰ Τραπεζιτικὰ Ἱδρύματα τῆς χώρας. Αἱ πολλαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων χρυσῶν λιρῶν αἱ ὁποῖαι εἰσέρρευσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1945 μαζὶ μὲ ἐκείνας τῆς κατοχικῆς Περιόδου εὑρίσκονται νεκρωμέναι εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Μεγιστάνων τοῦ Πλούτου μηδεμίαν προσφέρουσαι ὑπηρεσίαν οὔτε ὑπὲρ τοῦ κατόχου των οὔτε ὑπὲρ τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας. Ἀποτελοῦν ἐξ ὁλοκλήρου ἄχρηστον ὑλικὸν ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεγνωρίσθη διὰ Νόμου εἰσέτι ὡς νόμιμον χρῆμα συναλλαγῶν καὶ δὲν καθιερώθη ἡ Ρήτρα χρυσοῦ ὡς διεκηρύχθη κάποτε εἰς τὸ πρόσφατον παρελθόν. Ἡ εἰς χρυσὸν ἀποταμίευσις πλὴν τοῦ ὅτι ἐζημίωσεν τοὺς κατόχους του διὰ τῆς κατὰ 45000 δραχ. περίπου ὑποτιμήσεως τῆς χρυσῆς λίρας, ἀπέβη καρποφόρος διὰ μίαν τάξιν μεσαζόντων, μεταπρατῶν, μεσιτῶν καὶ μεταπολητῶν οἵτινες διέθετον καὶ διαθέτουν κιβδήλους χρυσᾶς λίρας — τὰς λεγομένας Ἰταλικὰς — εἰς τὴν τιμὴν τῶν Ἀγγλικῶν λιρῶν ἐν ᾧ ἡ ἀξία των εἶναι κατὰ 25000 δραχμ. κατωτέρα τούτων. Εἰς βάρος τῶν χιλιάδων ἀφελῶν οἵτινες δὲν ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ διακρίνουν τὴν ποιότητα τῶν προσφερομένων χρυσῶν λιρῶν καὶ νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἀγορὰν μόνον τῶν γνησίων Ἀγγλικῶν τοιούτων, παίζεται μία μεγάλη ἀπάτη ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται νὰ παταχθῇ καὶ νὰ σταματήσῃ. Ἡ ἐπέμβασις τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς πρέπει νὰ εἶναι ἄμεσος κεραυνοβόλος ὁ δὲ πέλεκυς τῆς Δικαιοσύνης βαρύτατος ἐπὶ τῶν τυχὸν συλληφθησομένων δραστῶν — ἀπαταιώνων, πωλούντων τὰς κιβδήλους εἰς τιμὰς γνησίων λιρῶν.

Εἰς τὴν ζημίαν ὅμως αὐτὴν δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ τόκου τοιαύτη. Ἐὰν ὑπῆρχε ἡ πίστις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ Κράτος καὶ ἐγένοντο αἱ καταθέσεις του εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὸ Ταχ. Ταμιευτήριον θὰ ἀπελάμβανον ὡρισμένον ποσὸν τόκου κατ' ἔτος οἱ καταθέται, συγχρόνως δὲ θὰ ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων τοῦ Κράτους σωρὸς τρισεκατομμυρίων χαρτονομίσματος καὶ δὲν θὰ προέφευγεν εἰς κάθε περίπτωσιν χρείας τὸ κράτος εἰς τὴν ἔκδοσιν νέου χαρτονομίσματος διὰ τὴν κάλυψιν τῶν τρεχούσης φύσεως παρουσιαζομένων ἑκάστοτε διαφόρων πιστωτικῶν ἀναγκῶν!!

Προέχει λοιπὸν καθ' ἡμᾶς σήμερον ἡ ἀποκατάστασις τῆς Κρατικῆς Πίστεως. Ἡ προσέλκυσις τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ Κράτος ἀποτελεῖ θέμα ποὺ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Πανίσχυρον Κοινοβουλευτικῶς παροῦσαν Κυβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου. Ἡ ἐπιτυχία της εἰς τὸ ζωτικὸν τοῦτο κεφάλαιον μέλλει νὰ ἔχῃ σοβαρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας μας καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῆς ἐπιτυχίας της εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Τομέα. Δὲν ἀρκεῖ πάντως ἡ αὔξησις τοῦ τόκου τῶν καταθέσεων. Ἐπιβάλλεται ἡ παροχὴ μείζονος ἐγγυήσεως διὰ σειρᾶς μέτρων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ θεσπίσῃ ἡ Κυβέρνησις. Δέον ὅμως νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχήν της καὶ ἕνα ἄλλο ἐξ ἴσου σοβαρὸν ζήτημα: Ἡ ὑποχρέωσις τῶν Ταμείων (Διαφόρων Νομικῶν προσώπων) ὡς Σχολικῶν Ταμείων κ.λ.π. νὰ καταθέτωσιν τὰς οἰκονομίας των εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον ἄνευ παροχῆς τόκου. Δὲν γνωρίζομεν πότε, πῶς καὶ πόθεν προῆλθεν ἡ λῆψις τοῦ μέτρου τούτου, ὡς ἐβεβαιώθημεν ὅμως ἀπὸ τὰ μέλη Σχολικῆς ἐφορείας τὸ Ταχυδρ. Ταμιευτήριον δὲν χορηγεῖ ἀπὸ διετίας περίπου τόκον εἰς κατάθεσιν τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου της.

Καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν τοῦτο διότι πλὴν τοῦ ὅτι ἀποστερεῖ τὰ Σχολεῖα μας ἑνὸς μικροῦ ἔστω ἐσόδου παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς πολίτας τοὺς διαχειριζομένους ταῦτα νὰ πονηρεύωνται καὶ νὰ ψεύδωνται εἰς βάρος αὐτοῦ τούτου τοῦ Κράτους ἐπινοοῦντες ἕτερον τρόπον προσοδοφόρου καταθέσεως τῶν ρευστῶν κεφαλαίων των.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐπανόρθωσις τοῦ ἀδίκου καὶ παραλόγου τούτου μέτρου θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως καὶ μίαν ἀπαρχὴν λήψεως σειρᾶς Οἰκονομικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κλονισμένης ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ Κράτος ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ Οἰκονομική μας Ἀνασυγκρότησις.

ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΕΙΩΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. ἠσφαλισμένους Νομοῦ Ρεθύμνης

Προκειμένου νὰ ἀναχωρήσω λίαν προσεχῶς δι' Ἀθήνας ἵνα συμμετάσχω τῶν ἐργασιῶν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου Τ.Ε.Β.Ε. πρὸς ἐξυγίανσιν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ μας τούτου ὀργανισμοῦ προσκαλῶ πάντας τοὺς ἠσφαλισμένους Νομοῦ Ρεθύμνης τοὺς ἔχοντας ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις μετὰ τοῦ ταμείου τούτου ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ κατάστημά μου Πλατεῖα Τίτου Πετυχάκι καὶ μοῦ δώσουν στοιχεῖα καὶ πληροφορίας διὰ τὰς ὑποθέσεις των ταύτας ἵνα ἐπιληφθῶ τῆς ἐπιλύσεως τούτων.

Ρέθυμνον 29 Δεκεμβρίου 1952

Μετὰ τιμῆς
ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΙΣ
Σύμβουλος Τ.Ε.Β.Ε.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΡΗΤΙΚ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
ΡΕΘΥΜΝΟΝ
Πλατεία «Ἀγνώστου Στρατιώτου»

Πλουτισθέντα μὲ πλουσιωτάτην συλλογὴν νέων στοιχείων καὶ κοσμημάτων, ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκτύπωσιν πάσης τυπογραφικῆς ἐργασίας.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.

ΕΥΧΑΙ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΚΡΗΤΗΣ κ. ΙΩ. ΚΩΝΙΩΤΑΚΗ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1953

Εἴθισται [illegible] μενοι καὶ ὑπεύθυνοι Γενικῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ διαγγέλματός των νὰ ἐκφράζωσι πρὸς τὸν Λαὸν καὶ τοὺς συνεργάτας των τὰς ἐπὶ Νέῳ Ἔτει εὐχάς των.

Προθύμως ἐπιλαμβάνομαι τῆς ὡραίας αὐτῆς συνηθείας νὰ ἀπευθύνω ἐπὶ τῷ ἐγγίζοντι νέῳ ἔτει **1953** τὰς καλυτέρας μου εὐχὰς πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς μεγαλονήσου Κρήτης ὅπως ὁ Θεὸς εὐδοκῶν χαρίσῃ εἰς ἕκαστον ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

Ὁμοίας εὐχὰς ἀπευθύνω πρὸς πάντας τοὺς συνεργάτας μου ἀμέσους καὶ ἐμμέσους δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπαλλήλους ὀργανισμῶν ἐν στενῇ συναρτήσει εὑρισκομένων μὲ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν.

Ὅλοι δὲ ὁμοῦ ἂς εὐχηθῶμεν καλυτέρας ἡμέρας διὰ τὴν ἡρωϊκωτάτην κοινὴν Μητέρα Πατρίδα μας Ἑλλάδα.

Ὅλοι ἐπίσης ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ὁ Θεὸς διαφωτίζῃ καὶ καθοδηγῇ τὸ πνεῦμα τῶν Ἰσχυρῶν τῆς γῆς εἰς ἔργα Εἰρήνης καὶ συναδελφώσεως τῶν Λαῶν ἵνα καταστῇ πραγματικότης ἡ κοινὴ ὅλων ἐπιθυμία ἡ ἐπὶ τῇ Γεννήσει τοῦ Θεανθρώπου ρῆσις «καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη»

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Ι. ΚΩΝΙΩΤΑΚΗΣ

ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΧΑΤΖΗΓΑΚΙ

Ἀπευθύνων τὰς θερμοτέρας καὶ καλλιτέρας εὐχάς μου εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπητούς μου Ρεθυμνίους ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει, εὔχομαι ἐπὶ πλέον ὅπως ὁ καινούργιος χρόνος εἶναι εὐτυχέστερος τοῦ παλαιοῦ καὶ νὰ τείνῃ εἰς τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν τοπικῶν φλεγόντων ζητημάτων τοῦ Νομοῦ μας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος, τῆς Μεγαλονήσου καὶ ἡμῶν ὅλων.

ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ
Νομάρχης Ρεθύμνης

* * *

ΠΟΛΕΜΙΚΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΚΙ' ΑΠ ΑΚΟΜΗ..

Τοῦ κ. ΧΡ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ

Ἕλληνες φαντάροι. Παιδιὰ τῆς Ἑλλάδας ὅπου κι ἂν βρίσκεστε. Ἂς μὴ σκεφθοῦμε γιὰ λίγο τὸν πόλεμο. Μ' ὅλο ποὺ κάνομε πόλεμο, γι' αὐτὸν ζοῦμε, αὐτὸν ἀναπνέομε, καὶ μόνη μας ἔγνοια εἶναι ἡ νίκη, ἡ λευτεριὰ τῆς πατρίδας μας. Γιὰ λίγα λεπτὰ ἂς στείλωμε τὴ σκέψι μας ἀλλοῦ. Μακρυά. Ὄχι καὶ τόσο. Στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ γαλανοῦ Αἰγαίου. Φαίνεται ἄλλωστε τόσο κοντά μας! Γιατὶ ἄλλο τόσο ζωντανὴ εἶναι ἡ εἰκόνα του μέσα στὴ ψυχή μας.

...Ἕνα κάτασπρο, καθαρό, μικρό, χαριτωμένο σπιτάκι. Ἕνα σπιτάκι Ἑλληνικὸ μὲ τόσα ἄλλα ἴδιο. Μὲ τὴν πόρτα του πάνω στὴν ἀκρογιαλιά, τὰ παράθυρά του στολισμένα μὲ γλάστρες, τὴν πλακόστρωτη αὐλή του μὲ κληματαριά, καὶ τὸν καπνό του ν' ἀνεβαίνει ψηλὰ μὲ τρελλὰ κυνηγητὰ καὶ παιγνίδια. Ἕνα σπιτάκι μικρό, μὲ τοίχους λεπτοὺς ποὺ εὔκολα, νομίζεις θὰ πέσουν. Ὅμως δὲν πέφτει γιατὶ [illegible] στὸ εἰκονοστάσι του ὁ Ἅϊ Νικόλας μὲ τὸ καντήλι του πάντα ἀναμμένο. Τὸ σπιτάκι, ἔχει, θαρρεῖς ποτισθῇ μὲ τὰ αἰσθήματα κείνων ποὺ τὸ κατοικοῦνε, κ' ἔχει ἀποκτήσει κι αὐτὸ ψυχὴ καὶ χαρακτῆρα Ἑλληνικό. Εἶναι ἡ ἄσβεστη, ἡ ἀκατάλυτη ἑστία τῆς Ἑλλάδας.

—Ἔχει γύρω του περιβόλι, ἕνα μικρὸ περιβολάκι. Δὲν μᾶς δίνει ἡ Μάννα μας μεγάλα περιβόλια. Ἕνα περιβολάκι ὅμως νοικοκυρεμένο. Κι ἀπὸ πίσω ἡ πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ μὲ τὴν πηγὴ τὴν κρυστάλλινη. Πράσινο σ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις εἶναι τὸ φυτό. Δέντρα, δενδράκια, ἀμπέλια, θάμνοι καὶ θυμάρι. Θυμάρι τόσο ποὺ κι' ὅταν ἀνοίγεσαι στὸ πέλαγος, μὲ τὴ βαρκούλα μακριά, σὲ φτάνει ὡς ἐκεῖ ἡ μυρωδιά του. Κι εἶναι τὸ πέλαγος γαλάζιο καὶ φωτεινὸ κι' ἔχει γιὰ ἄκρες του δαντελωτὰ τὰ πανέμορφα ἀκρογιάλια.

Εἶναι μέρες ποὺ ὁ βοριᾶς φυσᾶ μανιασμένος. Τὸ πέλαγος φουσκώνει καὶ χτυπιέται μὲ μανία στὴ στεριά. Ἡ πλαγιά, τὰ δένδρα, τὰ δενδράκια καὶ οἱ θάμνοι γίνονται ἀμέτρητες σφυρίχτρες σὲ ἄγρια μὰ πρωτότυπη συναυλία. Καὶ τὸ ἄσπρο μικρὸ σπιτάκι στὴ μέση τῆς ταραχῆς στέκεται ἀγέρωχο. Ἀπὸ τὴν καπνοδόχο του περισσότερους τώρα βγαίνει ὁ καπνός.

Εἶναι ὅμως καὶ μέρες ποὺ ὁ ἥλιος ὁ ξεχωριστὸς ἐκεῖνος ἥλιος κάθε ἑλληνικῆς γωνιᾶς ποὺ λὲς καὶ βάζει τὴν πιὸ λαμπερή του φορεσιὰ σὰν φτάσει πάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα—δίνει στὸ πέλαγος τὸ χρῶμα τ' οὐρανοῦ, στὸν σύρτινο ποτάμια ἀπὸ χρυσάφι, στὴν πράσινη πλαγιά, ἀμέτρητα κόκκινα καὶ κίτρινα λουλούδια, καὶ στὸ μικρό μας τὸ σπιτάκι χιονάτη ἀσπράδα, λάμψη καὶ σκιές.

Ὁ γέρος πατέρας τὶς μέρες αὐτὲς βρίσκεται στὸ περιβόλι. Σκάβει σκαλίζει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ποτίζει καὶ ξεκουράζεται. Τὸ πρόσωπό του μὲ τὴν κάτασπρη γενειάδα αὐλακωμένο ἀπὸ τὰ ἱδροκόπια καὶ τὸ μόχθο τῆς ζωῆς ποὺ δίνει τὴν ἐντύπωση βιβλικῆς εἰκόνας καὶ ποὺ ξεκινᾶ ἀπὸ τὰ βάθη τῶν Ἑλληνικῶν χιλιετηρίδων. Μορφῆς ὁλοζώντανης ἀπὸ τοὺς ἐτεόκρητες τοῦ Μίνωα, τοὺς ὁμηρικοὺς τοξότες τοῦ Ἰδομενέα καὶ τοῦ Μενελάου, τοὺς βυζαντινοὺς στρατοκόπους τοῦ Ἡρακλείου καὶ τοὺς φλογεροὺς ἐπαναστάτες τοῦ 21. Ἀποστρατευμένος τώρα δουλεύει μᾶλλον γιὰ νὰ περνᾶ τὴν ὥρα του, ἀφοῦ τὸ κερατένιο τοῦ τσιμπούκι, τὸ γυαλιστερὸ κομπολόϊ του, καὶ τὸ καφενεδάκι τῆς γειτονιᾶς, δὲν καταφέρνουν νὰ τοῦ σκοτώσουν ὅλη τὴν ἡμέρα. Οἱ γυιοὶ δουλεύουν στὸ πόδι του—Τρεῖς λεβέντες, τὸ καμάρι τοῦ χωριοῦ. Δυὸ στὸ χωράφι γιὰ νὰ βγῇ τὸ στάρι τῆς χρονιᾶς, κι ἕνας μὲ τὴ βάρκα στὰ δίχτυα. Ἡ γρηὰ μάννα θὰ ψήνῃ τέτοια ὥρα τὸ φαΐ τῆς ἡμέρας, κι' ἡ ροδομάγουλη ἀδελφή, σεμνὴ Ἑλληνοπούλα, ἔχει τελειώσει τὴ λάτρα τοῦ σπιτιοῦ καὶ κεντᾶ στὴν ἀσκιάδα τῆς κληματαριᾶς τὰ προικιά της.

Τὸ δειλινό, ὅταν ὁ ἥλιος κρυφτῇ πίσω ἀπ' τὴν πλαγιά, ὅταν τὸ πέλαγος ναρκωμένο ἀλλάζει κάθε στιγμὴ χρῶμα ἀπὸ τὸ γαλανὸ στὸ μολυβί, ὅταν πέρα ὁ οὐρανὸς γίνεται καταπόρφυρος, ὅταν τὰ δέντρα γεμίζουν πουλάκια

ΔΚ
ΒΡ